

Okhaldhunga Times, Mars 2018

Kjære venner
Ny innvielse

I dag, 10 dager før tiden, fikk vi flytte inn i nytt Administrasjonsbygg. Staben samler seg med bygningsarbeiderne i glede foran huset der sykehuset og landsbyhelsetjenesten nå får sine kontorer. Hit kommer røntgen, endoskopi og fysioterapi avdeling også.

I dag fikk vår ingeniør Reuben Sharma motta nøkkelen fra entreprenøren som har klart å levere før tiden og til en noe lavere pris enn kontrakten. Mye av æren for det har Reuben sin tette oppfølging og valg av andre og billigere byggematerialer underveis. Det har blitt vakkert, solid og fleksibelt.

Men selve snora skal klippes på sykehusets bursdag, den 14. mars.

En ekstra gevinst fikk vi på taket. Med flatt tak får vi et flott, solfylt samlingssted i den kalde årstiden. Stolpene skjuler armeringsjern, som skal gjøre det mulig å bygge på en etasje i framtiden om det blir behov for det. Nå er stolpene beleilige småbord for en cola. Om ikke «Operatak», så er «Admintaket» blitt den nye turistattraksjonen i Okhaldhunga!

Dette er det mange som har vært med på siden den dagen vi fjernet teppene i det gamle administrasjonsbygget og fant store, farlige sprekker i gulvet etter jordskjelvet. Vi gråt og rev oss i håret. I dag jubler vi! Takk for at dere har båret Okhaldhunga sykehus gjennom jordskjelv og nye utfordringer.

Neste skritt er renovering av venstre bygg til sosialkontor med kapell, og renovering av siste halvpart av barneavdelingen i midten bakerst her.

Tommelen opp for søppelsaken!

*Rett mann på rett plass, topp!
Naba Raj har ansvar kun for
søppelhåndtering.
Hva har skjedd?*

Det er ikke lenger bare rot på søppelhaug vår, der alt pleide å flyte sammen. Nå er det forbudt å kaste fritt. Alt må på Naba Raj sitt bord. Der tas det ut som kan resirkuleres, annet blir brent. Det er rent på hans arbeidsplass. Han tømmer hver dag alle søppelbøtter og vasker dem så de skinner til bruk! Det er mange skritt igjen, men her har vi fått rett mann på rett plass.

Sykepleierskole

Vi jobber fremdeles med å lage sykepleierskole. Dette blir undervisningsbygget, men det trengs en etasje til! Hvis vi greier å reise midler til det, og myndighetene i Katmandu gir den siste av en rekke nødvendige tillatelser, er det ennå et lite håp om at det første kullet kan tas opp i september 2018. Det hadde vært stas...

Heia Pramila!

Pramila ble født hos oss for 2 ½ år siden. Vi trodde ikke hun skulle leve, men det var livskraft i henne. Hun ble sendt hjem med sin mor, og overraskelsen var stor da moren kom igjen nesten to år senere med et spill levende barn:

Pramila har en særegen hodefasong og alt er litt annerledes, men vanskeligst var det med fingre og tær. De var alle vokst fullstendig sammen. Hun har Apert syndrom. Men hun hadde tydeligvis livets rett, og vi sendte henne for plastisk kirurgi gjennom et spesielt program. Nå kom hun tilbake etter et halvt år med behandling. En utrolig stolt og glad jente!

Stolt viste hun meg at hun kan gå. Ivrig etter å få pennen min, for hun ville vise meg at hun kunne holde den. De hadde klart å lage en splitt i hånden, så hun nå har et gripegrep som hun behersket strålende. Hun lo og tøyset, og når moren snakket for mye, hysjet hun på henne og ba henne være stille. Så mye livsgnist i en jente på 2 ½ år, og som veier 6 kg, skal vi lete lenge etter. Hun fikk gleden til å boble over i alle som kom i nærheten av henne. Hva vet vi om livet og hva som har livets rett? Godt at det ikke er i vår makt å avgjøre.

Å leve med sykdommen

Sykdom er ofte ikke bare noe som skal kureres. Ofte er det like viktig å lære hvordan en kan leve med sin sykdom. Der kommer ofte vi leger til kort. Det er ikke lett for sykepleiere eller sosialarbeidere heller. Her trenger vi hjelp av andre. De dyktigste er ofte pasienter selv, som har vært gjennom noe av det samme:

Tulasi er en gammel venn som vi har fortalt om før. For tolv år siden falt hun ned et stup, og ble lam fra livet og ned. Nå er hun ekspert på livet i rullestol. Her sitter hun ved senga til Maya, søtten år gammel. Maya falt ned fra et høyt tre for fem uker siden. Etter det er også hun lam fra livet og ned, og har et liv i rullestol foran seg. Ikke lett for en ung jente, som hadde tenkt seg et helt annet liv. Flaks for henne at Tulasi var innom til kontroll. Hennes historier fra eget, levd liv, har så mye større gjennomslag enn noe vi profesjonelle kan si.

Et annet eksempel er fra leprasykehuset i Lal Gadh, der vi nylig var på besøk: Hun fikk lepra som sjuåring, og lærte hvordan selvbildet til en ung jente ødelegges av at hender, føtter og ansikt langsomt deformeres og blir til sår, uten at noen skjønner hva som skjer. Det er mange år siden. Nå er hun ansatt på fulltid som «pasient-rådgiver», og lærer andre hvordan man kan leve godt med følgene av en sykdom som kan helbredes, men ofte bare etter at den har satt varige spor på kropp og sjel. Her gir hun vår stab innblikk i sin livshistorie. Inspirerende, og en fin arbeidsform.

Intern undervisning

Vi underviser hverandre, betyr det. Og det er viktig, ikke minst på en relativt isolert plass som her. Vi skrev i sist OT om at vi har hatt så mange svært syke bittesmå i det siste. På nyfødtavdelinger i Norge behandles noen av de sykeste minste på respirator. Det har ikke vi. I stedet har vi noe som ligner litt, men er enklere og billigere: «CPAP», heter det. De små premature får oksygen med litt overtrykk bak i svelget ned mot luftrøret. Det krever ganske intens oppfølging fra sykepleiernes side:

To av våre mest erfarne sykepleiere underviser mange av sine ferske kolleger i hvordan man anlegger «CPAP», og hvordan smårollingene som får det skal følges opp. Et par av legene våre er også med for å lære, CPAP er fremdeles alt for lite brukt på sykehus her i Nepal. God stemning!

Hilsen Kristin og Erik

PS. Vi prøver å legge ut oppdatert nytt herfra på Facebook, på siden «Kristin og Erik i Nepal». Velkommen på besøk der.

Hjelp oss å gjøre ferdig utbyggingen av Okhaldhunga Sykehus.

Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**

Overføringen må merkes:

«Nytt sykehus i Okhaldhunga. Prosjektnummer: 306 008»